

ÈXODE

*Cal fer i dir tot allò que ajuda
els homes a emancipar-se*

André Gide

La societat abandona cada dia més els seus costums religiosos i adquireix un component laic molt més fort. Això satisfarà sens dubte els encara militants tradicionals d'esquerres, persones altament partidàries de la independència de l'home quant a les influències eclesiàstiques. Al cinema això és aplicable pel que fa al caràcter de santuari i de centre de recolliment que constituïa anys enrere, si més no entre els més incondicionals i puristes.

Les sales de cinema s'han convertit en els eixos d'autèntics centres d'oci d'oferta variada i, en alguns casos, vinculats a les grans superfícies comercials. Fins aquí arriba també la globalització. Bars, restaurants, llocs de flat i put —o *fast food*, dit en *BBC english*—, sales de jocs, de bitlles i d'altres conformen el paisatge obligat a l'hora d'acostar-se a una sala de projecció. Moqueta i crispeta configuren el trespol a trepitjar per a les sabbates d'aquells que arribin a la sala fosca després de passar per aquestes rèpliques bonsai de Las Vegas.

Les nostres illes no són de cap de les maneres una excepció. De la mateixa manera, emperò, que tampoc no ho són de l'èxode que han iniciat les sales cinematogràfiques, del seu exili dels centres urbans cap a la perifèria. Aquest és el preu per aconseguir un increment de l'oferta. A Palma i als seus voltants s'han anunciat prop de quaranta sales noves per als propers anys i únicament haurèm de parlar de mitja dotzena d'òbits en els temps més recents, **Born, ABC, Avenida i Astoria**, com a fets consumats, i **Hispania i Rialto** amenaçats seriosament. I no és un cas únic, **Eivissa i Manacor**, a títol d'exemple, també hauran hagut de consentir en aquest allunyament per tal d'augmentar la cartellera.

Al capdavall, el que és indubtable és la motorització de l'oci. Totes les sales de cinema exigeixen ja un desplaçament en vehicle a motor per arribar-hi i això, en un país petit com el nostre, en què el transport públic és inexistent o inhàbil, tant se val, representa un focus més de saturació amb música de sorollosa i irrespirable nadala: fum, fum, fum. ■

